

den Taler, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted), vilde meddele os, hvad det radikale Parti burde have gjort. Det ærede Medlem fra Æbeltoft sagde, at det burde have opløst Folketinget straks, og det ærede Medlem fra Odense mente, at det burde have nægtet at danne Regeringen. Jeg tillader mig at tro, at hverken det ærede Medlem fra Æbeltoft eller det ærede Medlem fra Odense ere upartiske Dommere i denne Sag, jeg tror ikke, det er hos dem, vi skulle spørge om Raad for, hvad det radikale Parti bør gøre. Men jeg ønsker at sige et Par Ord til hver af de Herrer. Naar den ærede Ordfører mener, at det radikale Partis Regering øjeblikkelig burde have opløst Folketinget, hvis der var Alvor i dets Stilling til Militærspørgsmaalet, maa det ærede Medlem have glemst, hvad der foregik den Gang, da den radikale Regering traadte til, den Dag, da den radikale Regering fødtes, thi den Dag stemte det radikale Parti for en Dagsorden, hvori der stod: „Idet Folketinget udtaler sin Mistillid til Ministeriet Holstein-Ledreborg for Gennemførelsen af de militære Love, kræver det snarest gennemført en retfærdig Valgkredsordning og gaar over til Dagsordenen.“ For denne Dagsorden stemte det radikale Venstre den Dag, Regeringen blev til, og jeg gad nu vide, hvad man vilde have ment om dette Parti, hvis det, efter at Regeringsmagten i Henhold til, hvad der forefaldt den Dag, var tilfalden det, havde vejet fra, hvad det havde udtalt sig for i denne Dagsorden, Ønsket om Gennemførelsen af en retfærdig Valgkredsordning. Derfor bebudede den radikale Regering i sin første Udtalelse her i Salen Valgkredsordningen i første Linie, men en retfærdig Valgkredsordning har det ærede Medlem fra Æbeltoft og hans Venner sat sig paa, som de have sat sig paa alt, hvad der har været fremme i denne Samling, og derfor er Muligheden for en saadan Ordning Gennemførelse vel ogsaa i Øjeblikket meget krank.

Til det ærede Medlem fra Odense (Halsted) maa det være mig tilladt at sige, at naar han mener, at den radikale Regerings Stilling er den, at den ved at overtage Hvervet som Regering og ved at overholde Loven har bidraget til, hvis den senere kan faa gennemført en anden Ordning, at en stor Del Penge ere kastede i Rendestenen, vil jeg for det første foreslaa det ærede Medlem at bruge det Udtryk, som en af hans nære Meningsfæller

og Kolleger i Hæren har brugt — det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) oplæste det —, idet han om den nuværende Militærordning sagde, at det var at kaste Pengene i Smaalandshavet. Jeg vil foretrække det, fordi det altid lyder lidt nettere end det Udtryk, det ærede Medlem brugte. Men Forholdet er jo for den radikale Regering det stik modsatte, at hvis den ikke var traadt til, var der blevet kastet 6 Mill. Kr. mere i Smaalandshavet i Aar, og det, som den radikale Regering har opnaaet ved at træde til, er Muligheden for, at 6 Mill. Kr. kunne blive sparede fra at begraves i Smaalandshavet.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft taler stundom og talte ogsaa i Dag om den Tid, da han var Konseilspræsident, den Tid, da han var Finansminister. Det ærede Medlem maa tilgive mig, at naar han taler saaledes, fremmaner han for mig Billedet af Hans Styx, der gør Tjeneste i Skyggerigerne, Hans Styx, der tjener hos Skyggernes Konge, Pluto. Ogsaa Hans Styx sang om „den Gang jeg var Prins blandt de Arkadier“ Javist, Arkadien var et herligt Land, det var tilsyneladende en skøn og vidunderlig Idyl, men der var alligevel something rotten i Arkadien. Det var mere en Idyl paa Overfladen, nederunder i Arkadien lurede alle de Kræfter, som brød ud i en Katastrofe til sidst. Det ærede Medlems Meningsfælle — jeg nævnte det før — sagde, at han troede paa et Flertal her i Salen næste Aar af Radikale og Socialdemokrater, men derefter troede han, at Ragnarok vilde komme. Jeg ser saaledes paa Sagen, at det, vi gaa fra, er Kaos, og det, vi arbejde os henimod, er en ny Orden. Vi arbejde os bort fra det finansielle Kaos, som de Herrer i Øjeblikket have skaffet Landet, og bort fra det politiske Kaos, hvori de have bragt os. Og hvis de Herrer tro, at de nu fra Skyggeriget kunne sadle Militarismens Helhest og ride udover Landet paa den igen og indbilde Folket, at det er en levende Politik, og at de ere Politikere, der leve, tror jeg, de gøre sig skyldige i en Fejltagelse. Jeg tror nok, at Folket vil se, at det kun er Genfærdet af en Politik, kun Genfærdet af den Politik, de selv dræbte, da de sluttede det Forlig, de sluttede, og da de bagefter ikke havde Evne til at holde sammen omkring det. Den Gang døde denne Politik og de Herrer med den. Jeg tror, at det Genfærdsridt, som det ærede Medlem fra Æbeltoft i Dag bebudede ud gennem Landet, vil blive mødt